

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dopuszczalne jest uzależnienie prawa do zwolnienia z podatku od wartości dodanej przy eksporcie towarów [art. 146 dyrektywy 2006/112/WE ⁽¹⁾ Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą”)] od tego, że towary zostaną najpierw objęte określoną procedurą celną [§ 66 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (ustawy nr 235/2004 o podatku od wartości dodanej)]?
- 2) Czy taki przepis prawa krajowego znajduje wystarczające uzasadnienie w treści art. 131 dyrektywy, jako warunek ustanowiony celem zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania, unikania opodatkowania i nadużywania systemu podatkowego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska

(Sprawa C-304/18)

(2018/C 221/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung, F. Tomat, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że odmawiając udostępnienia tradycyjnych zasobów własnych w wysokości 2 120 309,50 EUR w odniesieniu do powiadomienia o nieściągalności IT(07)08-917, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej zgodnie z art. 8 decyzji Rady 94/728/WE Euratom ⁽¹⁾, art. 8 decyzji Rady 2000/597/WE Euratom ⁽²⁾, art. 8 decyzji Rady 2007/436/WE Euratom ⁽³⁾ i art. 8 decyzji Rady 2014/335/UE ⁽⁴⁾, a także art. 6, 10, 11 i 17 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/1989 ⁽⁵⁾, art. 6, 10, 11 i 17 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 ⁽⁶⁾ oraz art. 6, 10, 12 i 13 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 609/2014 ⁽⁷⁾;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z posiadanych przez Komisję danych, które oparte są na powiadomieniach i informacjach dostarczonych przez Republikę Włoską w toku postępowania poprzedzającego wniesienie skargi, wynika, że w ramach zwalczania nadużyć finansowych mającego na celu walkę z nielegalnym handlem wyrobami tytoniowymi produkowanymi zagranicą, w 1997 r., władze włoskie stwierdziły istnienie przedmiotowego długu celnego, zaksięgowały go na oddzielnych rachunkach, a następnie powiadomiły dłużnika o należnym ciele. Ponieważ przedmiotowy dług celny został zaksięgowany na odrębnym rachunku (rachunek B), i nie został zakwestionowany, władze włoskie powinny były niezwłocznie przystąpić do jego poboru, czego nie uczyniły. Z rozpoczęciem postępowania windykacyjnego władze włoskie czekały na zakończenie postępowań karnych wszczętych w stosunku do dłużników, które to postępowania zakończyły się dopiero około sześciu lat po powstaniu i stwierdzeniu istnienia długu.

Cła stanowią zasoby własne Unii, które powinny zostać pobrane przez państwa członkowskie i przekazane do dyspozycji Komisji. Obowiązek państw członkowskich polegający na przedstawieniu rachunku należności Unii z tytułu zasobów własnych powstaje w chwili, kiedy zostaną spełnione wymogi przewidziane w przepisach celnych (ustalenie kwoty cel wynikających ze zobowiązania celnego i tożsamości podatnika).

Rozporządzenie w sprawie udostępniania przewiduje ponadto, że państwa członkowskie mają obowiązek podjąć wszystkie wymagane środki, aby kwota odpowiadająca ustalonym należnościom została udostępniona Komisji. Państwa członkowskie są zwolnione z obowiązku udostępniania Komisji kwot odpowiadających ustalonym należnościom jedynie, jeżeli okażą się one nieściągalne z powodu siły wyższej lub kiedy ich ściąganie okaże się definitywnie niemożliwe z przyczyn powstałych bez ich winy. Jeżeli państwo członkowskie uchyli się od udostępnienia Komisji kwot ustalonych zasobów własnych pomimo niespełnienia żadnej z przesłanek przewidzianych w rozporządzeniu, uchybia ono zobowiązaniom ciążącym na nim za mocy prawa Unii Europejskiej. Każde opóźnienie w udostępnieniu zasobów własnych rodzi ponadto po stronie danego państwa członkowskiego obowiązek zapłaty odsetek za zwłokę za cały okres opóźnienia.

Zważywszy, że władze włoskie opóźniły zasadniczo o sześć lat rozpoczęcie przedmiotowego postępowania windykacyjnego i że opóźnienie to nastąpiło wyłącznie z winy władz włoskich, Republika Włoska nie może twierdzić, że podjęła wszystkie wymagane środki, aby kwoty odpowiadające ustalonym należnościom zostały udostępnione Komisji. Władze włoskie stale odmawiały udostępnienia Komisji ustalonej kwoty.

Komisja uważa więc, że w niniejszym przypadku Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 8 decyzji w sprawie zasobów własnych, a także art. 6, 10, 11 i 17 (obecnie art. 6, 10, 12 i 13) rozporządzenia w sprawie udostępniania.

-
- ⁽¹⁾ 94/728/WE, Euratom: Decyzja Rady z dnia 31 października 1994 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 293, s. 9).
- ⁽²⁾ 2000/597/WE, Euratom: Decyzja Rady z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 253, s. 42).
- ⁽³⁾ 2007/436/WE, Euratom: Decyzja Rady z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 163, s. 17).
- ⁽⁴⁾ 2014/335/UE, Euratom: Decyzja Rady z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 168, s. 105).
- ⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r., w sprawie stosowania decyzji 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnoty (Dz.U. L 155, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. w sprawie stosowania decyzji 94/728/CE, Euratom, w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnoty (Dz.U. L 130, s. 1).
- ⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 168, s. 39).
-